„NOUVELLES BIELORUSSIENNES“ — SUPPLEMENT A „SYNDICALISME“ DU 5 JANVIER 1947.

БЕЛАРУСКІЯ НАВІНЫ

BIELARUSKIJA NAVINY

Адрыс Радакцыі і Адміністрацыі:
11-bis, Rue Roquépine,
PARIS (8°).

ГОД III — ПАРЫЖ. СТУДЗЕНЬ 1947. — № 1(6).

Зь Сьвятымі Калядамі З Новым Годам!

УСІХ СВАІХ СЯБРОУ, ЧЫТАЧОУ І ПРЫХІЛЬНІКАУ ВІТАЕ ГАРАЧЫМІ БРАТНІМІ ПАЧУЦЬЦЯМІ.

РАДАКЦЫЯ «Беларускіх Навінаў». — АБ'ЕДНАНЬНЕ Беларускіх Работнікаў у Францыі.

КАЛЯДНЫЯ ДУМКІ

Ужо другі год пасьля сканчэньня вайны беларускай эміграцыі даводзіцца праводзіць свае вялікія Калядныя Сьвяты ў няпэўным чаканьні няведамага заўтра на чужыне, далёка ад свае мілае Бацькаўшчыны. Шмат каму, замест калядоўнікаў, зьявяцца сумныя думкі, замест бэтлейкі — чорны сум, і шмат каму, замест Сьвятое Вячэры-Куцці — горкія сьлёзы. Мала дзе будуць лунаць мэлёдыі беларускіх калядкаў, рэдка дзе зьявяцца калядоўнікі, вельмі мала каму давядзецца скаштаваць куцці. Прыйдуць успаміны аб Бацькаўшчыне, аб родных, знаёмых, аб нядаўным мінулым і сум быццам чорны вэлюм пакрые аблічча.

Але разгляньмася крыху ўважней у нашым палажэньні і спытайма сябе шчыра: ці варта паддавацца суму? ці наша палажэньне запраўды такое непацешнае? Вось-жа не! І яшчэ раз не! На гэта ёсьць шмат прычынаў. Варта толькі крыху ўважней і глыбей прыглянуцца да самага сьвята Каляд, каб пабачыць, што там ёсьць для нас нявычарпальная крыніца надзеі, падтрыманьня на духу і ўпэўненасьці ў лепшае заўтра, незалежна ад таго, як-бы мы на Каляды не прыглядаліся: ці з міталягічна-дахрысьціянскага боку, ці з чыста рэлігійна-хрысьціянскага.

Нашы продкі сьветкавалі Каляды ў чэсьць хуткага прыходу вясны. Дзіўна здаецца, як можна гаварыць аб хуткім прыходзе вясны, калі дзень найменшы, ноч найдаўжэйшая, сонца найменш грэе і мала сьвеціць, на двары лютуюць найгоршыя марозы. Але-ж дзень ужо не паменьшае, сонца пачне больш паказвацца на небе, а марозам так-жа прыходзіць канец: Трашчы не трашчы — мінулі Вадохрышчы» казалі нашыя продкі, і вышэй падымалі галаву. Да таго якая чудовая лягэнда ляжала ў аснове гэтага сьветкаваньня?

Калі жонка Пяруна, багіня Каляда пабачыла, што бог зімы Зюзя вельмі зьдзекуецца над бедным людам, зажадала памагчы людзям і дзеля гэтага зышла на Зямлю, каб радзіць бога сонца Дажбога. Зюзя аб гэтым даведаўся і пастанавіў усімі спосабамі недапусьціць да таго, каб зьявіўся Дажбог, бо прачуваў, што тады настане канец ягонаму панаваньню. Вось ён пасылае сваіх слугаў Завеяў, каб тыя потайкам зьнішчылі нованароджанага Дажбога. Завеі замяняюцца ў ваўкоў і ганяюцца за Калядою. Каляда, каб ад іх абараніцца, замяняецца ў белую казу і ўцякае па беласьнежных палёх, хаваецца ад ваўкоў-Завеяў і нараджвае Дажбога. Адгэтуль і паходзіць звычай вадзіць казу і адгэтуль такія звароты ў песьнях, як: «Дзе каза ходзіць, там жыта родзіць».

Для зьнямоджанага людзтва, паводле міласэрнае Божае волі, у малым палестынскім мястэчку Бэтлеем, нараджаецца ад Дзевы Марыі Хрыстос — Сын Божы, як звычайны чалавек. Яго палацам — убогі хлеў, а калыскаю — ясьлі. Аднак Яго нараджаньне суправаджаюць дзіўныя зьявы: пастухом зьяўляюцца ангелы з радаснымі сьпевамі, на небе зьяўляецца нябывалая зорка, якая служыць усходнім мудрацом за пуцяводную зорку для адшуканьня Нованароджанага. Адначасна валадар Палестыны Ірад Ідумеян мабілізуе ўсе сілы, каб зьнішчыць Новараджанага Хрыста. Да гэтага ўжывае і хітрасьць і подступ, а калі міма гэтага яму не ўдаецца завалодаць Хрыстом, ён ня спыняецца перад найгоршымі крайнасьцямі — загадвае выразаць усіх дзяцей у Бэтлееме і ваколіцы. Аднак Бог сьцеражэ свайго Адзінароднага Сына. Земскія бацькі Хрыста заўчасу ўцякаюць у Егіпет і Хрыстос астаецца жыць да часу на выгнаньні.

У гэтых абодвух прыкладах вельмі шмат падабенства з нашым вызвольным рухам.

Ад пачатку нашага адраджэньня — няўпынная зацятая і крывавая бараньба з ворагамі. Ахвяры ў знаных і нязнаных магілах, а мы на выгнаньні. Так, але-ж і Хрыстос мусіў уцякаць у Егіпет на тое, каб потым вярнуцца ў Палестыну. І нашыя ахвяры не прападуць на марна, адроджаная Беларусь зойме яшчэ свой «пачэсны пасад між народамі», бо па-над усімі валадарамі дзяржаваў ёсьць сусьветны Валадар, Які знаходзіць спосаб утрымаць пры быцьці тое, што раз паклікаў да існаваньня. Гэты факт можа быць крыніцаю нашае непераможнае ўпэўненасьці ў лепшае заўтра.

Усходнія мудрацы, кінуўшы ўсё, ішлі прывітаць Нованароджанага Хрыста, іх вяла пуцяводная зорка і яны ня зьбіліся з пуцьця. Мы маем пуцяводную зорку нашу Вольную Беларусь, таму без якіх небудзь ухілаў йдзём да яе ўпэўненым крокам і тады зможам пабачыць яе ува ўсёй сваёй красе і працаваць там для агульнага дабра.

Л. Чырко.

КРЫЖОВЫ ШЛЯХ

Нарадзіўся Ты — з Табою
Быў Ісус Хрыстос.
Змыць Цябе валвой прыбою
прагнуў бураў стос.
Дзень мінаў — разбою хвалі
большалі ўтрая.
У разьюшанай навале
стаў на ногі я.
Несьлі разам крыж пакуты —
Ты і я з Табой,
І цяглі няволю й путы
зморанай ступой.
Чорт вязаў нас ланцугамі,
нашы душы трос.

Мы цярпелі — разам з намі
буў Ісус Хрыстос.
А пасьля... Твой твар пахмуры...
Ты ў агні гарыш...
Разлучылі нас віхуры,
Стаў цяжэйшым крыж.
Ня міну з тупой гурбою
ні аднэй вярсты.
Там, дзе Ты — і я з Табою,
А дзе я — там Ты.
Да ўваскосу ў сьвет нязнамы
дойдзе — хто ўсё зьнёс.
Мы ідзём, і разам з намі —
Сам Ісус Хрыстос.

Алесь Салавей.

Ня маючы магчымасьці адказаць асабіста на прысланыя мне Калядныя і Навагоднія прывітаньні, дазволю сабе праз пасярэдніцтва «Б. Н» выказаць усім сваім сябром і прыяцелем сваю глыбокую ўдзячнасьць і наўзаем свае найлепшыя Сьвяточныя і Навагоднія пажаданьні.

М. Абрамчык.

Начы нельга

Год таму назад, якраз пад каляднa-навагоднія сьвяты, 1945-46, зьявіўся ў сьвет 1-шы нумар «Бел. Навінаў».

Газэта задакляравала сябе быць месячным органам беларускай эміграцыі ў Францыі.

Да канца Сакавіка 1946 г. Радакцыя «Б. Н.» датрымлівала слова. Рахуючы з 1-шым нумарам 1945 г. «Б. Н.» выйшла 5 нумараў. Сакавіковы нумар сваім абсягам асабліва паддаў аптымізму чытачом. Але... на вялікі жаль, аптымізм гэты быў здраджаны. «Б. Н.» раптам замоўклі. Сярод чытачоў паўстала трывога, розныя дагадкі. Некаторыя з нашых сяброў дапускалі магчымасьць забароны яе францускімі ўладамі, другія-ж — магчымасьцямі недастаткова адпаведнага грунту бяссільлем самога беларускага грамадзянства, падтрымаць матэр'яльна адзіную сваю газэту.

У запраўднасьці справа прадстаўляецца зусім начай.

За кароткі адносна час па выхадзе першага нумара «Б. Н.», Радакцыя атрымала лісты буквальна з усіх канцоў сьвету з гарачымі прывітаньнямі і падзякамі. Бяз жаднай прапаганды і афішаваньня з боку Радакцыі, «Б. Н.» з рук у рукі, ад знаёмага да знаёмага, дасяглі беларускіх сяродкаў нятолькі ў Швэцыі, Нямеччыне, Італіі, а і ў Афрыцы, Эгіпце, Пэрсыі, Індыі, Аўстраліі, Бразыліі, Канадзе.

Лішне таму тут падкрэсьліваць, якое гэта мела тагды для нас маральнае і практычнае значэньне ў так крытычны мамэнт разцярушаннасьці нашай новай эміграцыі.

Зусім таму слушна многія нашыя чытачы называлі «Б. Н.» «цантральным органам усяе беларускае эміграцыі», хоць на такі «Б. Н.» ніколі не пратэндавалі.

Няма ніякага сумліву, калі-б не суровыя паваенныя дэвізовыя законы, «Б. Н.» патрапілі-б выходзіць утрымліваючыся на ўласных падпішчыках нятолькі як месячнік, але на'т як штодзеньнік. Нажаль усе гэтыя перашкоды ляжалі і ляжаць пакуль што яшчэ паза межамі нашай волі. «Б. Н.» таму давялося апёрціся выключна на ахвярнасьці сяброў бліжэй стаячых да Радакцыі і ўваліць на іх плечы ўвесь цяжар матэр'яльных выдаткаў.

Цяжка было, зразумела, Радакцыі абслужыць усіх сваіх чытачоў у крэдыт, але 'шче цяжэй было для Радакцыі адмовіць пасылку газэты людзям, заплаціць за якую яны не маглі не па сваёй віне, да таго людзям так далёка адарваным ад Бацькаўшчыны, людзям, столькі аддаўшым Ей сілаў-душы.

Вось гэтыя і толькі гэтыя прычыны былі давялі Радакцыю «Б. Н.» да такога фінансавага стану, дзеля якога і было прыпынена выдаваньне.

Але, зразумела, такі стан ёсьць часовым зьявішчам. Няма сумліву, што паваенны разбураны сьвет пачне прыходзіць да парадку. Дэвізовыя бар'еры напэўне будуць калі незусім зьнесеныя, дык прынамсе аслабленыя.

З другога боку, беларуская маладая эміграцыя, якая рашуча здэцыдавала ў сучасных абставінах не вяртаць на Бацькаўшчыну, абсталю-

ецца дзесь у больш пэўных і спрыятлівейшых ёй краінах.

Колькі будзе яшчэ трываць гэткі сяньняшні стан, наразе цяжка сказаць. Як таксама цяжка сказаць, у якія краіны накіруецца наша эміграцыя, дзе яна абсядзе і ці дазволяць ёй абсесьці дзесь буйнейшымі беларускімі асяродкамі,ці яна будзе змушана рассеяцца па цэлым сьвеце паадзіночна?

Затое можна з пэўнасьцю сьцьвердзіць, што беларуская эміграцыя ў Францыі нятолькі што ня мае тэндэнцыі да разьезду, а наадварот, тут ужо выразна зарысавана тэндэнцыя даплыву.

Вось тут міма волі сам лёс і зноў накідае ролю «Б. Н.» застацца «цантральным» органам прынамсе на час немінучай і ў незадоўгім часе новай вялікай вандроўкі беларускай эміграцыі і адыгрываць ім «Б. Н». зноў ролю таго пасярэдніка-зьвязковага.

Бяз гэтага нашай эміграцыі пагражала-б небясьпека нанава разгубіцца на якісь час, а хто ведае, можа і на досьць даўгі час застацца бяз ніякага між сабой зьвязку.

Радакцыя «Б. Н.», сабраўшы нанава свае сілы, горача заклікае ўсіх сваіх сяброў, чытачоў таксама нанава напружыць усе свае высілкі і памагчы «Б. Н.» перажыць гэты найкрытычнейшы мамэнт.

Верым, што кожны сьведамы Беларус добра здае сабе справаздачу з усёй сур'ёзнасьці і паважнасьці нашае сытуацыі наагул. Добра сабе здае справаздачу ў канечнай неабходнасьці існаваньня «Б. Н.» і ў іх, як можна, больш рэгулярным выхадзе. А дзеля таго ўжыве ўсе магчымыя спосабы, каб дапамагчы «Б. Н.» у іх, як можна, больш частым выхадзе.

Нашым баявым лёзунгам мусіць быць: за ўсялякую цану, усімі сіламі, мусім утрымаць «Б. Н.» як орган, які нявідзімымі ніткамі вяжаць нашу эміграцыю ў цэлым сьвеце.

РАДАКЦЫЯ.

БЕЖАНСКІЯ СПРАВЫ

ПРАМОВА ВЫШЫНСКАГА У СПРАВЕ БЕЖАНЦАУ НА КАНФЭРЭНЦЫІ А. С. Н.

На адным з апошніх паседжаньняў эканамічна-сацыяльнай сэкцыі А. С. Н. на якім абмаўлялася пытаньне дапамогі бежанцам савецкі дэлегат Вышынскі выступіў з доўгай прамовай, у якой ён востра супроцьставіўся арганізацыі міжнароднай апекі бежанцам. Акцыю гэту ён назваў «опасной игрой».

Вышынскі ўжо не наставаў на прымусовай рэпатрыяцыі, толькі пратэставаў супроць арганізаванай апецы бежанцам, бачучы ў гэтым выкарыстовываньне бежанцаў супроць Савецкага Саюзу».

Гутарачы аб беларускіх бежанцах у Нямеччыне Вышынскі заявіў, што «Беларускі Камітэт у Рэгэнсбургу займаецца прапагандай за адарваньне Беларусі ад СССР і выдае фальшывыя фашыстоўскія дакуманты».

Якое ўражаньне зрабіла заява Вышынскага на дэлегатаў А. Народаў — адносна намераў Беларускага Рэгэнсбургскага Камітэту аб адарваньні Беларусі ад СССР — сказаць цяжка.

Ня можа, за тое, быць ніякага сумліву, каб заява Вышынскага адносна выдачы Беларускім Камітэтам фальшывых **фашыстоўскіх** дакумэнтаў — магла быць кімсь прынята ў сур'ёз, бо запраўды-ж, каму гэта з Беларусаў і дзеля чаго сяньня патрэбныя фашыстоўскія дакуманты?

МІЖНАРОДНАЯ АРГАНІЗАЦЫЯ ДЛЯ БЕЖАНСКІХ СПРАВАУ

На апошнім пленарным паседжаньні Канфэрэнцыі А. А. Н., якая адбылася ў Нью-Ерку, пастаноўлена стварыць міжнародную арганізацыю для бежанскіх спраў.

Супроць стварэньня гэткай арганізацыі галасавалі: Расея, Беларусь, Украіна, Польша і Чэхаславацыя. Іншых 30 дзяржаў галасавалі — **за.**

Бюджэт для гэтай арганізацыі вызначаны 40 мільёнаў фунтаў штэрлінгаў. Сядзібай будзе Парыж або Жэнэва.

Функцыянаваць гэта арганізацыя распачне пасьля таго, як вышэйшая пастанова будзе ратыфікавана ня менш 15 дзяржавамі.

СЕЦІ НА БЕЛАРУСКІХ БЕЖАНЦАУ У НЯМЕЧЧЫНЕ

Адыйшоўшыя ад Беларускай Праваслаўнай Аўтакефальнай Царквы епіскапы Расейцы, агледзіліся нарэшце, што іх «стада», за якое яны самавольна распісаліся пры ўліцьці да Расейскае Царквы, за імі не пайшло, пачалі таму абходзіць Беларусаў навокал зь невадам.

Пяць з гэных епіскапаў занадта выразна паказаўшы сябе кім яны былі і ёсьць, не паважываюцца самі безпасярэдня выходзіць да зраджаных імі сваіх вернікаў. Дзеля таго яны выпускаюць у «аблавы» двух іншых з былых беларускіх епіскапаў, на якіх яшчэ быццам застаўся цень беларускасьці. Праз пасярэдніцтва гэтых апошніх яны стараюцца разьбіць адзінства беларускай эміграцыі. Твораць свае ячэйкі з рознага здэгэнэраванага і апартуністычнага элемэнту, намагаюцца стварыць сетку свае арганізацыі, г. зв. «праваслаўных Беларусаў», вярбуюць найменш палітычна граматных Беларусаў, на якіясь паселішчы за акіян і т. п.

Ня гледзячы на тое, што мэтады, якімі яны карыстаюцца для разьбіцьця нашага нацыянальнага адзінства вельмі зношаныя (імі карысталіся ўсе расейскія цары) нельга аднак да іх раскладовай працы адносіцца абыякава. Беларускае грамадзянства ў Нямеччыне мусіць **ведаць, што акцыя, вылоўліваньня і вылучываньня праваслаўных Беларусаў ад супольнага беларускага нацыянальнага фронту на ёсьць акцыйя «беларускіх» епіскапаў, самастойнай.**

Беларускія дзеячы ў Нямеччыне павінны добра выясьніць менш сьведамым палітычна нашым братом, што епіскапы, адыйшоўшыя ад Беларускай Аўтакефальнай царквы і ўліўшыся да зарубежнай царквы расейскай гэтым самым ўліліся і ў агульна культурна-палітычны зарубежны расейскі цэнтр. І нам зусім ня цікава, ці цэнтрам гэтым кіруюць расейскія «единонеделимцы» з Вашынгтону ці дзесь з усходу, важна нам адно, што ўсе гэтыя «единонеделимцы» варожжыя нятолькі беларускаму вызвольнаму руху, а і самай беларускай культуры, дзеля таго ўсялякія іхнія палітычныя, культурныя ці рэлігійныя акцыі заўсёды былі і будуць дзеяць, каб нас зьнівэляваць з гарызонту. Беларускае сьведамае грамадзянства ў Нямеччыне мусіць таму самым энэргічным спосабам адкінуць усялякія іхнія пасярэдніцтвы, бо гэта ёсьць ні-больш, ні-менш, як хітрыя сеці на нашыя душы, а ад гэтакіх «душпастыраў» — душахватаў трэба адхрышчавацца.

З свайго боку радзім нашым братом і сёстрам у Нямеччыне ня шукаць шчасьця за морам, а пастарацца дастацца ў Францыю. Гэта будзе і лягчэй і выгадней. А калі ўжо і выяжджаць за акіян, дык ня праз замаскаваныя расейскія агэнцыі, а шчыльнымі радамі, ня дзелячыся па рэлігіі, праз свае беларускія арганізацыі, бо усё тое, што маскуецца, крые ў сабе ашуканства.

М. Л.

З ЭКАНОМІКІ БЕЛАРУСІ

За досьць кароткі час маладая адраджэнчая беларуская навука аканчальна разьбіла хлусьлівыя «тэорыібасьні» аб тым, што Беларусь — край убогі, Богам пакрыўджаны, а таму, гаспадарча асабліва, залежны ад ласкі сваіх суседзяў.

Усе гэтыя байкі сяньня разьвеяліся, як дым. З кожным годам факты жыцьця паказваюць адваротнае, а іменна, што Беларусь мае невычарпальныя багацьці як падземныя, так і надземныя.

Маладыя беларускія вучоныя, пачынаючы з 1929 г. выкрылі шэраг нёпачатых багацьцяў Беларусі; як зялезна-магнітную руду, нафтавыя басэйны, залежы солі, сярэбраныя пяскі, залежы бурага вугалю, невычарпальныя багацьці бэтонавага каменя і т. п.

Праўда, усе гэты багацьці сяньня знайходзяцца ў нераспачатым стане эксплёатацыі. Прычына гэтаму тая, што сучасная расейская сыстэма — цанталізацыі і індустрыялізацыі — кіраваная з Масквы, ня спрые разьвіцьцю беларускай нацыянальнай індустрыі і промыслу. І няма сумліву, пакуль Беларусь будзе на становішчы «пэрыфэрыйнай рэспублікі» разьвіцьцё яе індустрыі будзе штучна тармазіцца (аб гэтым пагутарым шырэй іншым разам).

Адзначым цяпер толькі той факт, як беларуская нацыянальная эканоміка, ня гледзячы на так цяжкія вонкавыя абставіны, жывасільлем прабіваецца якраз у напрамку свае нацыянальнае абасобленнасьці. Гэта праяўляецца асабліва выразна ў тых дзялянках гаспадарчага жыцьця Беларусі, якія знайходзяцца, дзякуючы сваім выключна прыродным прывілегіям, паза ўсялякімі ўмовамі канкурэнцыі цанталістычных інтэнцыяў Расейскай імпэрыі.

Вось некулькі фактаў, якія падаём у дасло̆ўным перакладзе з савецкай расейскай прэсы.

Каўчуковая прамысловасьць.

На вясьне 1946 г. у Беларусі было засеяна 20.000 гэк. кок-сагызу (расьліна, зь якой выробляецца каўчук і якая выключна добра родзіць у Беларусі на балоцістай глебе).

Новая каўчуковая расьліна ў Беларусі — «Берасклет». Плянтацыі берасклету.

«Известия» 2.6.1946 г. Менск, 1-га чэрвеня (па тэлефону ад уласнага карэспандэнта). У Беларусі шмат берасклету. Асабліва густа расьце гэты карчавік у лясох Магілеўшчыны, Берасьцейшчыны і Горадзеншчыны. Лесхозы рэспублікі спраўджаюць ягоную каўчуканоснасьць У заходніх вобласьцях Беларусі заложана некалькі школак культурнага берасклету. Праз год яны дадуць расаду, якая будзе пасаджана на спэцыяльных плянтацыях.

Культываваны берасклет — цэнная сыравіна для гумовай прамысловасьці. Летась лясная гаспадарка Магілеўшчыны здала прадпрыемствам гумовай прамысловасьці першыя шэсьць з паловай тон карэньняў берасклету.

Дабываньне торфу.

Менск, 1.4.46 (па тэлефону ад уласнага карэспандэнта). Беларусь мае агромныя запасы торфу. У апошняй пяцігодцы дабываньне гэтага цэннага апалу ўзрасьце ў некалькі разоў

Сёлета пачнуць працаваць некалькі новых прадпрыемстваў і сярод іх гігант торфадабываньня — Осінторф. Арганізуецца вытворчасьць тарфянога абсталяваньня. Гомельская хвабрыка «Двигатель революции» пачала выпускаць часткі да тарфяных машынаў. Хвабрыка пашыраецца. Пачынаюць працаваць мэханічны, адліўны і кавальскі аддзьзелы. У 1947 г. «Двигатель революции» будзе выпускаць скамплікаваныя торфаздабывачныя машыны.

Новыя прадпрыемствы лесахімічнай прамысловасьці.

Менск, 6.4.46. (Карэсп. «Правды»),

У Нароўлянскім і Ельскім раёнах, Палескай вобласьці, будуецца 6 хвабрык для вырабкі смалы, драўлянага вугалю, дзёгцю, тарпантыны. У хуткім часе будуць урухомленыя такія-ж тры хвабрыкі ў Жытовіцкім раёне.

Сады Беларусі.

«Известия», 13.4.46. Менск, 12.4 (па тэль. ад улас. кар.)

Беларусь багатая садамі. Шматлікія досьледы паказалі, што ў яе кліматычных умовах вельмі добра расьце вінаград. У раённым цэнтры Чэрвень, Менскае вобласьці, ужо пятнаццаць гадоў займаецца гадоўляй вінаграду знаняніты старац-дасьледчык Даніла Колас. Цяпер, на базе ягонага вінаградніка арганізуецца закладны пункт Беларускай дасьледчай фруктова-агароднiцкай станцыі.

Першая беларуская цукраварня.

«Правда» 19.5.46. Менск, (Кар. «Правды»). Летась у Горадзеншчыне было пасеяна 3.500 гак. цукровых буракоў. У некаторых самастойных сялянскіх гаспадарках ураджай яе дасягаў да 660 цэнт. з гак. Шмат якія спэцыялісты лічылі, што беларускія цукровыя буракі ня маюць вялікай колькасьці цукру і таму хвабрычная перапрацоўка эканамічна не аплаціцца. Сапраўднасьць паказала адваротнае. Ня гледзячы на скрайна неспрыятлівыя ўмовы прошлага лета, цукровасьць буракоў, выгадаваных на сялянскіх гаспадарках Горадзеншчыны і іншых раёнаў Беларусі дасягала да 18-19%.

У 1946 г. у Горадзеншчыне плянтацыі цукровых буракоў займуць 5.000 гак. а ў 1950 г. плошча, занятая пад цукровыя буракі ўзрасьце да 10.000 гак. У Беларусі творыцца свая цукровая прамысловасьць. У Скідэльскім раёне, у Горадзеншчыне, пачалося будаўніцтва першай беларускай цукраварні. У 1948 г. цукраварня пачне працу.

Беларуская народная гаспадарка чакае рук з сэрцам моцна кахаючым свой Край і Народ.

БЕЛАРУСЫ У ФРАНЦЫІ

БЕЛАРУСКАЯ РЭЛІГІЙНАЯ МІСЫЯ У ПАРЫЖЫ

25-га кастрычніка прыехаў з Рыму ў Парыж Рэктар Беларускае Духоўнае Місыі на Францыю а. **Леў Гарошка** і адразу заняўся арганізаваньнем прыходу і царквы. Да часу абсталяваньня ўласнае царквы багаслужэньні будуць адбывацца штонядзелі ў 10 гадзін 45 мінут раніцы ў аднэй з капліцаў пры касьцёле Сан Сюльпіс, уваход з вуліцы Гарансэр, № 2, мэтро Сан Сюльпіс. Бюра місыі тымчасова месьціцца на: 95, rue de Sèvres, Paris (6-e).

АРГАНІЗАЦЫЙНАЕ ЖЫЦЬЦЕ

Беларускае арганізацыйнае жыцьцё ў Францыі прагрэсуе шпаркімі крокамі ўперад.

Да Аб'яднаньня Беларускіх Рабстнікаў пры Францускім Сындыкаце прыбываюць што дня новыя і новыя сябры.

Парыская калёнія таксама відочна расьце.

Кожны Беларус, дачуўшыся аб сваёй роднай арганізацыі з радасьцю стараецца як найхутчэй уліцца ў яе рады.

У беларускіх арганізацыях пануе вельмі сардэчная і цёплая братняя атмасфэра. Нягледзячы на крутыя матэр'яльныя сродкі арганізацыі, ніводзін новы сябра, прыйшоўшы да нас, не застаўся без кватэры і працы. Напружываюцца ўсе высілкі, каб як можна хутчэй і лепей дапамагчы ўладзіцца сваім новапрыбываючым сябрам. Кіраўніцтва сэкцыі Беларускага Сындыкату робіць з усіх бакоў захады, каб сарганізаваць для сваіх сяброў прафэсыянальныя курсы, або ўладзіць іх на адпаведныя прафэсыянальныя курсы францускіх школ.

Пакуль што сарганізаваны курсы францускай мовы і беларусаведы, якія ўжо рэгулярна функцыянуюць ад 22 верасьня. Па суботах ад 6 да 9 гадзіны вечара адбываюцца лекцыі беларускай і францускай мовы, а па нядзелях ад 14 да 15 гадзіны агляд прэсы і падзеяў у сьвеце за тыдзень, а ад 15 да 16 гадзіны лекцыя з беларусаведы. Па гэтых гадзінах дыскутуюцца розныя пытаньні арганізацыйнага характару, а потым сьпевы, развагі...

БЕЛАРУСКАЯ СТУДЭНЦКАЯ СЭКЦЫЯ ПРЫ «ХАУРУСЕ»

Пры «Хаўрусе» Беларусаў у Францыі» паўстала Сэкцыя Беларускіх Студэнтаў.

Мэта Сэкцыі — знайсьці змогу дапамагчы сваім сябром кончыць францускія высокія школы.

Наразе зарэгістравана 17 сяброў, далейшая запіс прадоўжываецца.

Просіцца усіх Беларусаў, пражываючых на тэрыторыі Францыі, якія калісь студыявалі на высокіх школах, ці закончыўшых школы сярэдніх, зглошывацца ў сэкцыю Беларускіх Студэнтаў пры «Хаўрусе».

Пісаць па адрысу:
Union Bielorussienne en France «Chaûrus» (Stud. Sek.), 65, rue des Gravilliers, Paris (3-e).

ДЭЛЕГАЦЫЯ БССР НА МІРНАЙ КАНФЭРЭНЦЫІ

На мірнай канфэрэнцыі ў Парыжы, Савецкая Беларусь была прадстаўлена 5 дэлегатамі: К. В. Кіселев — старшыня дэлегацыі, А. Г. Бондарь, П. В. Лютаровіч, . . Чіжов, Ф. П. Шмыгов — члены дэлегацыі.

Падчас працы канфэрэнцыі ад імя Савецкай Беларусі з прамовамі выступаў заўсёды Кіселев. Мовай карыстаўся расейскай.

Усе сябры беларускай дэлегацыі, ў **прыватных** між сабой гутарках, карысталіся таксама мовай расейскай.

Беларускі сьцяг.

Над брамай Люксэмбурскага палацу (дзе адбывалася канфэрэнцыя) былі вывешаны штандары ўсіх саюзных народаў — удзельнікаў канфэрэнцыі. Беларускі штандар выглядаў так: на чырвоным палатне ў верхнім рагу (зьлева) серп і молат — пасярэдзіне надпіс «Беларусская ССР».

Расейскі і Украінскі штандар адрожніваліся толькі надпісамі (Украінская ССР, РСФСР). Практычна таму розьніцы між трыма штандарамі ня было бачно.

У ціхую пагоду чырвонае палатно зьвісала ўніз, а ў верхніх рагох усіх трох чырвоных штандараў былі бачны серп і молат. У ветраны-ж дзень абсарватар, калі меў цярплівасьць пастаяць з паўгадзіны часу і ўмеў чытаць гражданскі шрыфт, дык мог у гэтай розьніцы разабрацца, але для эўрапэйца, нязнаючага гражданскага шрыфту — усе тры штандары выглядалі — расейскімі.

***

На аўтамабілі Кіселева «бел-чырвона-белы» штандар і крыж Ярылы.

Па нейкім часе разышліся ў Парыжы чуткі, што на аўтамабілі Кіселева, якім ён заўсёды віхром улятаў у браму Люксэмбурскага палацу — намаляваны бел-чырвона-белы штандар з крыжам Ярылы, а зьверху надпіс пафранцуску «Biélorussie».

Чуткі гэткія пацьверджываліся шэрагам паважных сьветкаў цягам што-сь двух тыдняў.

Выясьнілася потым, што гэта было непаразумленьне.

На пазычаным у Французаў аўтамабілі быў штандар не беларускі, а францускі сіня-бел-чырвоны — і Лёрэнскі Крыж (які, як ведама, вельмі падобны да Крыжа Ярылы).

У блуд ўвяла галоўным чынам шпаркая язда аўтамабіля Кіселева.

Вока спасьцерагача схоплівала насамперш верхнюю надпіс Biélorussie» і Крыж — «Ярылы», а колеры штандару, прамільгнуўшы ў вачу ўжо самі сабой дапаўнялі цэласьць беларускай эмблематыкі..

ПРАТЭСТ УРАДУ Б. Н. Р.

Як мы даведаліся, падчас мірнай канфэрэнцыі ў Парыжы быў пададзены пратэст усім прадстаўнікам саюзных народаў ад Ураду Беларускай Народнай Рэспублікі аб тым, што дэлегацыя Савецкай Беларусі ня мае права рэпрэзантаваць інтарэсы Беларускага Народу. У пратэсьце дамагаліся прызнаньня Ураду Б. Н. Р. як адзінага законнага Ураду Беларусі — які быў выбраны Беларускім Народам у 1918 г.

У РАДАКЦЫІ «БЕЛ. НАВ.» ПРАДАЮЦЦА:

1- Беларускія паштоўкі-краявіды з розных ваколіц Беларусі (Віленшчыны, Горадзеншчыны, Наваградчыны, Палесья). Цана паштоўкі 10 фр.

2) Паштоўкі — беларускі бел-чырвона-белы штандар. Цана пашт. 10 фр.

3) Гэрб «Пагоня» у колерах, фармату паштоўкі. Цана 20 фр.

4) Гэрб «Пагоня» у колерах, фармату 30 на 40 сант. Цана 100 фр.

5) Невялічкая паэма «Зьвіняць званы Сьвятой Сафіі» — **Алеся Салаўя.** Цана 20 фр.

6) Гадавік «Бел. Навін» (5 папярэд. нумараў) — 60 фр.

Дробныя заказы (да 50 фр.) можна аплачываць паштовымі маркамі.

Усіх падпішчыкаў і сяброў сэкцыі просім ветліва пасылаць грошы на такі адрыс:

Paris c/c 597.94. Union des Travailleurs Biélorussiens en France, 11 bis, rue Roquepine, Paris (8).

Беларусы у Англіі

У Англіі дагэтуль ня было ніякай беларускай арганізацыі, але з пераездам туды нашых жаўнераў у пачатку верасьня г. г. заложана **«Згуртаваньне Беларусаў у Вялікай Брытаніі** (З. Б. В. Б.).

Як нас паведамляюць, ЗБВБ мае ўжо на сягоньне 18 адзьдзелаў у правінцыях Англіі. 12-XI зданы да друку I-шы нумар часапісу «На Шляху», які мае быць органам ЗБВБ.

З двух абежнікаў, якія ніжэй зьмяшчаем, чытач даведаецца больш аб жыцьці нашых братоў у В. Брытаніі.

КАМУНІКАТ № 1

Згуртаваньня Беларусаў у Вялікай Брытаніі (ЗБВБ)

Дня 22 верасьня 1946 г. сабралася ў Лёндан ініцыятыўная група Беларусаў і на сваім сходзе, пасьля ўсебаковага разважаньня беларускай справы наагул і паложаньня Беларусаў у Вялікай Брытаніі ў прыватнасьці пастанавіла:

1. Залажыць беларускую арганізацыю ў Вялікай Брытаніі з сядзібай у Лёндане пад назвай «Згуртаваньне Беларусаў у Вялікай Брытаніі» (ЗБВБ).

2. Прыняць праект Статуту ЗБВБ.

3. Зьвярнуцца да Галоўнага Штабу Польскіх Аружных Сіл з просьбай аб выдачы дазволу Беларусам-жаўнерам Польскай Арміі на ўступленьне ў ЗБВБ з паданьнем гэтага дазволу ў спэцыяльным загадзе Галоўнага Штабу і абвешчаньнем ува ўсіх адзьдзелах Польскае Арміі.

4. Адчыніць прыймо сяброў у ЗБВБ згодна зь яго Статутам.

5. У найбліжэйшым часе выдаць часапіс ЗБВБ і ў сувязі з гэтым прыступіць да збору матар'ялу.

6. Распачаць збор ахвяраў на «Беларускі **Дом»** у Лёндане і на выдавецкі фонд.

7. Зьвярнуцца да ўсіх Беларусаў у Вялікай Брытаніі з прапазыкай уступіць у сябры ЗБВБ і запрапанаваць ім правесьці першыя арганізацыйныя крокі:

а) там, дзе зьбярэцца больш 10 чалавек Беларусаў залажыць адзьдзел ЗБВБ, выбраць кіраўніцтва адзьдзелу са старшыні, сакратара і скарбніка і сабраць ад усіх сяброў заявы аб уступе ў ЗБВБ, уступныя і месячныя сяброўскія складкі (за кастрычнік) і ўсё гэта пераслаць на адрас (глядзі камунікат № 3).

б) там, дзе ёсьць толькі адзін Беларус ці некалькі — атрымаўшы гэты камунікат, будзе уважаны праз Управу ЗБВБ за Мужа Даверра і яму даручаецца гуртаваньне сяброў, зьбіраньне заяў аб уступе і сяброўскіх складак, перасылку іх сакратару ЗБВБ, а таксама ўтрымоўваньне зь ім сувязі.

8. Склікаць Агульны Зьезд сяброў ЗБВБ, як толькі будзе закончана падрыхтоўчая работа.

9. Заняцца справай эвэнтуальнай эміграцыі Беларусаў у заморскія краіны арганізаваным парадкам.

10. Адносна запісу ў П. К. П. Р. Сход Ініцыятыўнай Групы Беларусаў пасьля ўсебаковага разважаньня паложаньня Беларусаў, выказаў погляд, што ў сучастных абставінах найлепшым выхадам для Беларусаў будзе ўступленьне ў вышэйўспомнены П. К. П. Р.

Тымчасовая Управа ЗБВБ.
Старшыня: Жук-Грышкевіч.
Сакратар: Сенкевіч.

Adrys: Zhurtavannie Bielarusaû u V. B.
218 Sussex Gardens Paddington, London W. 2.

З выдавецкае нівы

Нягледзячы на так цяжкія матэр'яльныя і праўныя абставіны маладой беларускай эміграцыі ўсё-ж такі за апошні год часу зьявіліся ў сьвет наступныя беларускія часапісы:

1. **«Шляхам Жыцьця»** — часапіс інфармацыйны, орган Беларускага дапамаговага Комітэту — Ватэнштэт (Ангельская зона» — **Нямеччына.**

2. **«Скаўт»** часапіс беларускіх скаўтаў — **Ватэнштэт.**

3. **«Скаўцкая інфармацыйная служба** (Бюлетэнь) — **Ватэнштэт.**

4. **«Мэта»** інфармацыйны часапіс — **Ольдэнбург.**

5. **«Нашы Дні»** часапіс беларускай моладзі — **Ольдэнбург.**

6. **«Ведамкі»** інфармацыйны часапіс. Выдае Беларускі Дапамаговы Камітэт ў Рэгэнсбургу (Амэрыканская зона).

7. **«Зважай»** часапіс беларускіх скаўтаў — **Рэгэнсбург.**

8. **«Шыпшына»** літэратурна-мастацкі часапіс. Орган згуртаваньня беларускіх паэтаў пісьменькікаў — **Рэгэнсбург.**

10. **«Беларускі Царкоўны Голас»** Часапіс Беларускіх Праваслаўных Епіскапаў.

11. **«Студэнцкія Весткі» — Мюнхэн.**

12. **«Крывіцкі Сьветач»** Орган Цантралі Беларускіх Студэнтаў — **Мюнхэн.**

13. **«Зь Беларускага Жыцьця»** інфармацыйны часапіс, Зальцбург, **Аўстрыя.**

14. **«Пагоня».** Літэратурна-гістарычны часапіс — **Зальцбург.**

15. **«Рух».** Орган цантралі пасярэдніцтва беларускага вызвольнага руху — **Італія.**

16. **«Беларускія Навіны»** — **Францыя.**

17. **«На Шляху».** Орган Згуртаваньня Беларусаў у Вялікай Брытаніі — **Лёндан.**

18. **«Хрысьціянскі Сьветач».** Орган Беларускіх мэтадыстаў. — **Браўншвайг** — (Ангельская зона).

19. **«Слова Праўды».** Эвангэліцкі часапіс у чатырох мовах (пабеларуску, парасейску, папольску і паўкраінску), які выдае пастыр беларускіх эвангэлікаў Я. Пятроўскі ў Лінцы — **Аўстрыя.**

Па надрукаваньні вышэйшага артыкулу да Радакцыі «Б. Н.» надыйшлі яшчэ тры часапісы.

1) **«Мэдычная Думка»** — беларускі мэдычны часапіс на чужыне — 84 бач. Выданьне Беларускага дапамаговага Камітэту ў Ватэнштэцэ. Зьмест навукова-папулярны.

2) **«Беларускі Скаўт».** 50 бач. ілюстраваны, выд. Ватэнштэт.

3) **«Юнак»** — часапіс беларускіх скаўтаў для вaўчанят і юнакоў, ілюстраваны, 24 бач. Таксама, як «Бел. Скаўт» выданьне вельмі прыгожае і элегантнае. Мяйсцовасьць выданьня «Юнака» не азначаная.

У апошні час таксама надыйшло да Радакцыі «Б. Н.» 9 невялічкіх кніжачак, (фармату 1/16) выданых Беларускім дапамаговым Камітэтам у Ватэнштэце:

1) **Географія** (агульная), частка 1-я, для III кл. пач. школы.

2) **«Курган»** — Я. Купалы (поэма).

3) **«Тры Легэнды»** — Коўш. («Чортаў Вір», «Сула шапоча», «Зачараваны Князь») — ілюстраваныя.

4) **«Каваль»** — народная казка.

5) **«Тарас на Парнасе»** — ілюстраваны.

6) **«Усяночная»** — С. Юстапчык. Раман з жыцьця беларускай студэнцкай моладзі.

7) «Пастановы першага зьлёту беларускіх скаўтаў».

8) **«Як жыць, каб здаровым быць»** — ілюстраваны, сатырыстычна-навучальны.

9) **«Апокрыф»** — М. Багдановіч.

Ня гледзячы на тое, што ўсе 9 упамянёных кніжачак адбітыя на цыклястылю, выкананы яны з такім смакам і мастацтвам, што запраўды, бярэш у рукі з шмат большай прыемнасьцяй, як якіясь выданьні друкарскага сорту.

Усе гэтыя працы мімаволі напамінаюць штось падобнае з мастацкіх працаў «цюрэмшчыкаў».

Асобне ад усіх гэтых выданьняў трэба паставіць «Новы песеньнік Крывіцкі (беларускі) для школаў». Бранілава Скарыніча — Выданы друкарскім спосабам, 64 бач. 79 песьняў, у Аўсбургу.

Гэты «новы песеньнік» запраўды новы ня толькі ў беларускай літаратуры, а на'т у літаратуры сьветавай, бо ніхто і нідзе яшчэ дагэтуль не паважываўся на падобную прафанацыю памёршых паэтаў, як аўтар гэтага новага сьпеўніку, бязчэльна ўносячы ў іх вершы сваю фантастычную адсябеччыну.

Папраўдзе песеньнік гэты належала-б беларускім арганізацыям і ўстановам забараніць да ўжытку, але з агляду на вялікі голад беларускай літаратуры яго можна выкарыстаць, павярнуўшы вершам іхнюю арыгінальнасьць.

Зрабіць гэта ня так цяжка, а іменна: дабіць на ратататры адзін ці два лісткі, як гэта робяць дадаткі «друкарскія памылкі» і парадзіць чытачам вычыркнуць зхвальшаваныя словы ды ўпісаць на іх мейсцы належныя.

У новым песеньніку таксама выкінуты поўгалосныя: «ў» і «ё».

У перадмове аўтара не паясьнена гэта арыгінальнасьць. Ці гэта зроблена з недахопу беларускіх знакаў, ці таксама належыць да аўтарскіх «навінкау?»

Л. Р.

АХВЯРЫ НА ВЫДАВЕЦКІ ФОНД

Ад пачатку выхаду «Бел. Навін» да сяняшняга дня атрымана:

1) Ад б. беларускіх ваякаў Арміі Андэрса, замест вянка на магілу беларускіх воінаў, паўшых пры ўзяцьці Монтэ Касіно (у Італіі) 53.500 фр.

2) Ад групы Беларусаў з Аніцы 5.250 фр.

3) Ад Парыскай Сэкцыі Аб. Бел. Раб. 7.200 фр.

4) Па супольнаму сьпіску Парыскай і Рэймскай Сэкцыі Аб. Бел. Раб. у Францыі 19.800 фр.

5) Ад Беларусаў з Даніі 2.700 фр.

6) Ад сяброў Аб. Бел. Раб. у Фолькемонт (Мозэль) 860 фр.

7) Ад Беларускай Нацыянальнай Рады ў Чыкаго 1.120 фр.

8) Ад гр. Язэпа Варонкі 1.184 фр.

Разам — 91 614 фр.

Двума сябрамі ў форме безтэрміновай пазычкі зложана на фонд «Бел. Нав.» 35.000 фр.

Туня Аляксандра, швагру, шукае: **Bielmacz Uladzimir, Hardwick Camp, Derbyshire, Chesterfield, Post Doc Lea, England.**

Бацьку **Сеўковіча Антона,** сына Антона, 51 год, матку **Сеўковіч Галену** з дому **Семеновіч** гадоў 54, **Сеўковіч Геню** з дому Дуларэвіч гадоў 22 шукае:
Sieukovic Ivan. Milfield Camp 4. Alnwick, Horthmuebrland, England.

ШУКАЮЦЬ

Цана абвесткі 60 фр. за радок.

Пісаць на радакцыю «Бел. Нав.».

Шкляньнік Ян зь вёскі Жарабковічы, акр. Баранавічы, прашу адгукнуцца, маю весткі ад родных — кліча брат.

Крывеня Мар'я шукае братоў **Аркадыя** і **Мікалая Багдан** з Ганцавіч.

Галоўку Канстантына зь в. Дараглялы, Слонімшчына, шукае сваяк.

Мурашку Юстына, які знаходзіўся ў мінулым годзе каля Дзіжона, шукае бацька.

Сахара Мікалая зь в. Ячная, Стаўпеччына, шукае брат **Гарасім.**

Заяц Міхась зь Грэцку шукае сям'ю.

Высоцкі Базыль шукае родных і знаёмых зь в. Урач, і м. Слоніма.

Карпін Мар'ю і блізкіх родных шукае яе бацька **Пратасэвіч.**

Гэнрык Сенкевіч шукае студэнтку мэдыцыны, **Ванду Чарнэцкую,** пражываючую да 1944 г. у м. Ляхавічы, пав. Баранавічы.

Сыноў, **Віктара Сытага,** што быў вывезены на працу ў Нямеччыну і **Мікалая Сытага,** што быў вывезены ў Сібір, абое зь в. Стральцоў, вол. Азёры, Горадзенскі пав. шукае бацька **Мікалай Сыты.**

Дыдышко Віктара і **Барыса** шукае брат **Уладзімер.**

Кавалёвых Грыгора і **Мікалая** зь в. Жукі, Дзісьненшчына, шукае **Сьцяпан.**

Швагерку і швагра **Нупрэйчыка Валодзю,** сына Грыгора, **Нупрэйчык Наздю** — дачку Грыгора зь в. Малыя Мэрвіны; **Бэганскага Мікалая** зь в. Сухлічы; сям'ю **Аршанскіх; Настулю Войцік** — дачку Лявона зь в. Забалатнікі, якая выехала ў Канаду, шукае **Войцік Мікалай.**

Цімафейчык Хведар сын Васіля, шукае сваякоў і знаёмых.

Алену з Пахомаў, з Негарэлага, замужам за **Бутрымовічам,** якая мае знаходзіцца ў штаце New Jersey, U.S.A, шукае пляменьнік, сын сястры **Вольгі.**

Мэрляк Кастусь шукае **Осінскага Язэпа,** яго сям'ю і тых, хто ведае яго цяперашняе мейсца жыхарства — просіць адгукнуцца.

Протасэвіч Іван зь в. Застаўе, пав. Драгічын, шукае родных і знаёмых.

Русага Фёдара або яго дзяцей зь в. Запясочча пав. Тураў шукае **Мар'я,** дачка **Марціна.** Беларускія арганізацыі ў Амэрыцы прашу абвестку пашырыць.

Драба Канстантына, Ліду і Надзею з Лукавічаў Баранаўшчына шукае **А. Гімпэль.**

Чырко Марылю і дзяцей: Мікалая, Андрэя, Марылю, Міхала, і Івана з Стара-Млынаў, або Юзэфіна, Драгічыншчына шукае муж.

Новік Васілісу і дзяцей: Мікалая. Аляксея, Алену, Марылю, Міхала і Ліду зь в. Сіневічы Ваўкавыскага пав. шукае муж.

Гурскага Аляксандра, Івана, Уладзімера і матку Тэклю з Качаноў шукае **Шопейка.**

Лятун Люсю із Давідгарадка і **Новіка** Кастуся із Клецку шукае брат Анатоль.

Шэўчыка Івана нар. 1922 г. зь в. Запольле, Баранаўшчына — шукае брат.

Юрчыка Івана, нар. 1914 г. і **Юрчыка** Сьцяпана нар. 1916 г. абодва зь в. Волька, Баранаўшчына шукае брат.

Чэчуру Мікалая гадоў 24 зь Ліпенскага пав. Палесьсе шукае брат.

Эмельянчыка Міхала нар. 1925 г. з Жарабілавіч, Баранаўшчына — шукае брат.

Мазуру Юрку нар. 1916 г. з Наваградка шукае брат.

Піліпа Войцеховіча, сына Іванавага, шукае Зіна.

Боч Александра шукае Бачка Антона і Баханскага Александра.

Патоцкую Ларысу нар. Чаранкевіч у Крывошыне, пав. Баранавічы, шукае муж Сьцяпан.

Кулеш Мар'ю і **Калінскую Міхаліну** шукае сястра **Філямэна.**

Русака Міхася шукае брат **Уладзімер.**

Сасіновіча Міхася шукае жонка і сын**Леанід.**

Бунчук Іван Язэпаў шукае свайго брата Антона, якога бачылі ўвосень 1944 г. у Францыі. Хто мае аб ім весткі — прашу ветліва падаць да «Б. Н.».

Патоцкі Сьцяпан шукае **Чэлевіча** Вінцука і **Люхту** Кастуся, астаўшыхся ў Нямеччыне.

Вішанька Алесь шукае бацькоў, якіх апошне бачылі ў Нямеччыне ў Боргэн ан Рюгэн.

Слонімскі Ян шукае свайго брата.

Кажура Дзімітр зь Вялейшчыны шукае сваякоў і знаёмых. Пісаць на адрыс:
Kazuro Dymitr, Wasmes 219, Cuesmes; Belgique.

Міхалёнак Софія шукае сваю дачку **Давіловіч (Міхалёнак) Мар'ю** зь в. Дубавое, пав. Вялейка, якая выехала ў Францыю ў 1927 г.
Michalenak Sofia, Sité Crehange, Rue 11, No 59, Faulguemont (Moselle).

Суседа **Красоўскага** ці **Краскоўскага Зэнона** гадоў каля 45; стрыечных сёстраў: **Браніславу** і **Анелю** па бацьку Васілевіч, маюць яны ў Чыкаго прачкарню, шукае:
Budzka Eduard, Post Immendorf bei Braunschweig, Germany, Engilsche Zone, Camp A.B.C. in Watenstedt.

Дзядзьку **Каплярчыка Антона,** які знайходзіўся ў Нью-Ерку шукае **сын Каплярчыка Міхася.**
Kaplarczyk Ilja, Polish Scholl Centre Bodney Airfield, Camp 190, Therford, Norfolk, England.

Івана Лошыка, сына Сьцяпана і Марылі, зь в. Лагінавічы, пав. Несьвіж, які пражывае ў Амэрыцы ў San Francisco, ужо 25 гадоў шукае:
Pacejko Kanstantyn, 17, rue Gendrville, Crepy en Valois (Oise).

Міхася Занеўскага, які жыў у Detroit, Mich., магу яго паведаміць аб яго бацьку, братох і сёстрах на Бацькаўшчыне, шукае:
Ing. Wl. Tamaschtschyk, München. Wiener Platz 18/4.

Бацьку і Матку шукае:
Reviaka Basyl, Kippeurosz Park Sgw. 1 Dunblane near, Stirling Perth, Scotland.

ЯЛІНКА

**«Наш Божа, татку нам вярні,
нядобра нам адным»...
Ялінка. Дзеці. І агні,
і дым, сінявы дым.
А я, дарослы, поўны ўяў, —
бы прывід нябыцьця.
Чаму ня дым сінявы я?
Чаму я ня дзіця?
Чаму? Ці здолеў-бы дзіцём,
ці змог-бы дымам быць?
Пакутным змучаны жыцьцём,
мой дух юнацкі сьпіць...
Як загудзе калядны звон, —
ад таткі мо' прывет? —
Прачнецца дух той, возьме ён
мяне ў прывабны сьвет,
У гэны дзіўны сьвет, куды
на крылах сны ляцяць,
дзе вёсны, вечныя сады,
дзе росы зіхацяць...
Ялінка. Дзеці. І агні,
і дым, сінявы дым.
«Наш Божа, татку нам вярні,
нядобра нам адным».**

Алесь Салавей

На чужыне, 1945 г.

Сына **Чырко Андрэя,** які быў вывезены ў Нямеччыну і пражываў у Heilbronn, Lager Neuland, Hafenstrasse. 14.
шукае: **Czyrko Piotr,** Rungsted, Kyst, Badehotel. Danmark.

Смактуновіча Васіла, ягоную жонку **Вольгу,** і несьця, усе зь Белавежы, вывезеныя вайною ў Нямеччыну, шукае:
Petrusenko Kuzma, Jan Bibik, Heidenau b. Tostedt. Kr. Harburg. DP Camp, Baracke 51/1, Englische Zone.

Жонку **Толлочко Александру,** несьця і нешчу **Берасьневіч Ян** і **Ганна,** брата **Чэслава,** сястру **Ганну** швагроў: **Кандратовіча Яна** з жонкай і дзяцьмі; **Шульца Віктара** з жонкай **Ядвігай** шукае:
Tollocko Jan. Cam No 3, Petworth-Sussex, England.

Сёстраў **Скрыпнік Галену** і **Гартынскую Наталю** з сынам **Уладзімерам,** дочкі **Сымона Тысоўскага; Скрыпнік Міхася** сына **Палікарпа,** усе з Клецка, Баранавіцкай округі, вывезеныя ў Кэнігсбэрг, а потым у напрамку Бэрліна, шукае:
Tysowski Jaroslaw, Blachshaw-Moor-Leek, Staffs Camp 4, England.

Гарбача Івана, Дэйкала Мікалая, Жука Уладзімера з Дэрэчына, п. Слонім шукаюць:
Leucyk Mikalaj i Anufik Piotr, England, Blachshaw Moor Leek, Staffs Camp 4, England.

Падгайскага Мікаля і **Назіцкага Паўла** абодва з Докшыц, пав. Глыбокае і **Хмелеўскага Пятра** з Грыцэвіч шукае:
Mickievic Ivan, Blackshaw Moor Leek, Staffs Camp 4, England.

Бацьку **Жданковіч Юстына,** маці **Галену** і сястру **Серафіму,** якія былі вывезеныя ў Нямеччыну ў 1944 г. у Politz Altmark, зь в. Касьцюкі, ШарКоўскі раён, Глыбоцкая акруга, Віленшчына, шукае:
Zdankowicz Aleksandar, Freckenham Camp. Nurbury, St. Edmunds, Suffolk, England.

Мельнік Грыгор шукае: бацьку **Рамана Мельніка,** сястру **Ганну Мельнік, Ганну Гузіч, Курыла Гэмбіцкага,** зь вёскі Гаралышча, вокруг Столін. Пісаць на адрыс:
G. Melnik, 3738. De Bullion. Montreal. Que. Canada.

Redacteur resp. : Ing. **Léon Rydlevsky.**

Le Directeur : Maurice Bouladoux.

Imp. J.E.P., 7, rue Cadet, Paris 9e.
Travail exécuté par des syndiqués.